

Information:

Apelslægten har sin egen hjemmeside det er: www.apel-aner.dk

Litteratur:

Sandberg, Barndommensland, 1953.

Sydsjællandsmuseumsårbog for 2003, Charlotte Paludan

Damask og drejl, 1989, Charlotte Paludan

Sydsjællandsmuseumsårbog for 2004, Anne-Marie Jacobsen restaurering af
Bevæsterhuset

Vejen til New Zealand en artikel 1999 af Alice Apel Hartvig

Derudover råder Lokalthistorisk Forening for Vintersbølle/Nyråd over
information:

Hvis man ønsker at støtte Projekt Bevæsterhuset, kan man gøre det
ved at blive medlem af Lokalthistorisk Forening for Vintersbølle/Nyråd.

Lokalthistorisk Forening for Vintersbølle/Nyråd er dannet den 28. august 2000.
Foreningens formål:

1. At udbrede kendskabet til Vintersbølle og Nyråds historie.
2. At bevare væverhuset/bevæsterhuset i Vintersbølle Skov samt
gøre det tilgængeligt for grupper med interesse i egnens historie
og natur.

E-mail adr.: nyraad@vinterhistorie.dk Web: www.vinterhistorie.dk

Kontingent (50 kr. pr. år) kan indbetales enten til kasserer Peter Apel eller
indsættes på **konto 0040-6874516528**.

**Denne folder er udarbejdet til det 3. Apeltræf i 2008 af Anne-Marie
Jacobsen.**

Tak til Kasper B. Hemmingsen for samarbejdet om planlægningen af denne dag.

Tak til Anne-Lise Rasmussen mfl. for festarrangementet.

Tak til Anni Rasmussen m.fl. for særlig deltagelse ved Bevæsterhuset.

Apel -træf - 2008

Den 9. august 2008 kl. 15.00

Mødested: Bevæsterhuset Vintersbøllskoven

Tema: Hans Peter 8.1.1846-11.6.1932

Dagsplan:

15. 00 -16.30:

Bevæsterhuset

Velkomst og navneskilte ved Anni R., Kasper B.H. og Anne-Marie J.

Sang, hygge, kaffe og kage

Måske en tur til Bleggen og Kong Valdemars Plads.

16.30 -17.00:

Vi går fra Bevæsterhuset og kører til Tolstruphus.

17.30 – 18.30:

Historien om Hans Peter Apel og hans søskende der ”drog ud” i 1872 v/ Anne-
Marie Jacobsen og familie. Slægtstræ v/ Kasper B. Hemmingsen

18.30 – Spisning i Tolstruphus

Herunder festlige indslag

Underholdning

Hjem????

Vejen til New Zealand..

Af: Alice Apel Hartvig skrevet 1999.

Vintersbølle, Danmark den. 21-4-1872:

Væver Jens Peter Apel, hans kone Christiane og deres tre børn, Emma Ellen Marie på 5, Ferdinand Andreas på 3, Christian på under et år, har sammen med Jens Peter Apels søster Anne Cathrine Apel og hendes mand, Hans Hansen og deres datter Betty Nielsine på 4 og søn Niels Peter Georg på under et år, købt billetter i Bakkebølle for at begynde en ny fremtid i New Zealand.

De går ombord på et skib der via England vil tage dem til den anden side af jorden. Til et ukendt land, en ukendt fremtid. De tager afsked med familien, med deres fædreland. De håber på en bedre fremtid, et bedre liv, et bedre sted at leve.

England, den 28-4-1872:

De ankommer til England efter 7 dage, her går de ombord på skibet S.S. Halcoine sammen med 230 andre immigranter. Dette skib vil føre dem til deres mål, New Zealand. Rejsen koster 7 pund for en voksen og 5 pund for et barn. Hvis de dør på rejsen får familien halvdelen tilbage. Rejsen tager 3 måneder. De fleste ombord har ingen engelsk kundskaber, og de er derfor nemme at snyde. F.eks. bliver en lille norsk familie tilbudt nogle papirer der siges at være et jordlod, til gengæld skal de give deres personlige papirer. Men da familien ankommer til New Zealand finder de ud af at, papirerne er en menueddel fra London.

Kaptajnen på Halcoine finder, at der er store problemer med danskere og tyskere, på grund af krigen i 1864. De kommer tit op at slås og Kaptajnen bestemmer derfor, at hver aften kan de holde organiserede slåskamp, ligesom en boksekamp. Så danskerne og tyskerne udvælger hver en til at slås mod hinanden. Under rejsen florerer mæslinger, 3 voksne og 11 børn dør. Det siges at doktoren er alkoholiker, og har ikke været til hjælp på 2/3 af rejsen.

Wellington den. 27-7-1872: SS Halcoine ankommer. Hun sejler under det gule flag, der er kopier ombord, så hun må ligge til på en ø. Man brænder de meget af de rejsens ejendele, i frygt for at sygdommen skal spredes.

Her står de så alle sammen, hvad de ser, er en lille by mellem bjerge omringet af tæt skov, så anderledes fra deres flade Danmark, og nu har de ingenting der kan minde dem om det land de forlod. Dog er de fascineret, for de kender endnu ikke deres fremtid.

Fra Wellington tog de mod den skandinaviske lejr. Det er her regeringen (Vogel Government 1871-1888), har bestemt at passagererne på Halcoine skal arbejde og bo. Det er en utrolig lang tur gennem bjergene og turen koster 84 pund, 15 shilling og 6 pence. Disse penge skal de betale tilbage til regeringen gennem deres løn for at fælde skove.

De ankommer til Marsterton og her bliver kvinder og børn boende, mens mændene tager videre ud til den skandinaviske lejr, for at bygge hytter. Hytterne er meget små og af træ, de har ikke noget rigtig at sætte foran vinduerne. Her bor kvinder og børn så, mens mændene arbejder.

Sangen ved Maren Apel´s hus

Hvor Sjællands fagre ager,
langs Storestrømmens bred.
Hvor vind og sol så nænsomt
har formet dette sted.
Her samles vi til lyden
af skovens vingesus.
I Apel-slægtens hjerte
ved Maren Apels hus . . .

Min fortids stolte minde
som skabt af livets kår.
Det land som jeg kan kende
helt fra min barndoms vår.
Hvor himlens klare stjerner
står klart ved Sjællands fod,
her skabtes mine aner . . .
Her slog min sjæl sin rod.

Du sydsjællandske sommer
hvor er min glæde stor,
når lyse nætter kommer
jeg fattig bli´r på ord.
For intet steds i Danmark
jeg føler samme fred . . .
Om solen brænder ageren,
om regnen strømmer ned.

Ja slægter skal bevares
i alle slægters led.
Her minderne de ta´r os,
og børnene ta´r med . . .
De steder skal de kende;
her slægtens vugge står.
Vi gi´r hinanden håndslag
- og ses til næste år.

På Sjølund's fagre sletter: N.W. Gade 1838 /
Gendigtet: Carsten Warming juli 2006